

Posudek oponenta na rigorózní práci

Mgr. Filipa Svobody na téma

„Trestněprávní aspekty pornografie“

I. Kandidát předložil diplomovou práci čítající 160 číslovaných stran textu včetně obsahu a seznamu pramenů. Vlastní text práce činí cca 140 stran. Ve smyslu příslušných předpisů autor požádal o uznání této diplomové práce za práci rigorózní, kterou obhajoval v akademickém roce 2014/2015 s hodnocením výborně. Oponent byl již oponentem práce diplomové a na svém posudku z ledna 2015 nemá, co by měnil. Zvolená problematika je velmi aktuální, zejména pak s ohledem na rozvoj informačních a komunikačních technologií, které vedou ke snadnému šíření a dostupnosti pornografie v elektronické podobě na jedné straně a oproti tomu ke ztížení boje proti výrobě a šíření dětské pornografie, a to jak na poli mezinárodním, tak z hlediska národního práva na straně druhé. Tomu odpovídá i snaha zákonodárce neustále přijímat normy postihující nové podoby jednání, viz současná trestněprávní úprava nově postihující jednání v podobě účasti na pornografickém představení dítěte a navazování nedovolených kontaktů s dítětem.

II. Obsah práce tvoří vedle úvodu a závěru 5 kapitol, členěných až na úroveň třetího řádu. Rozvržení práce je logické a přehledné. Autor se po nezbytném úvodu snaží o vymezení pojmu pornografie. Po velmi dobře zpracované pojmové části se autor věnuje postihu pornografie v mezinárodním měřítku (úprava v mezinárodních dokumentech a unijních dokumentech), dále pokračuje již národní úpravou (se zohledněním mezinárodních vlivů), a to jejím vývojem a následně platnou právní úpravou, kdy analyzuje jednotlivé vybrané skutkové podstaty trestných činů. Více prostoru než několik zmínek v průběhu práce mohl věnovat nové skutkové podstatě navazování nedovolených kontaktů s dítětem, nicméně práce je i tak velmi kvalitní a autor sám deklaruje, že nemá v úmyslu se danou skutkovou podstatou zabývat. Před samotným závěrem nechybí ani autorovy úvahy de lege ferenda, včetně návržení

konkrétních paragrafových znění. Závěr je přehledem obsahu práce, ale též shrnutím základních myšlenek autora.

III. Jedná se o velmi zdařilý text, a to zejména po stránce obsahové, ale i co do použitých pramenů, bohatě je čerpáno i z judikatury českých soudů. Autor jednoznačně prokázal svou velmi dobrou orientaci v problematice, stejně tak jako v oblasti trestního práva vůbec. Vlastní úvahy prezentuje autor v celé práci, jejich vyvrcholení nalezneme v kapitole páté. S některými návrhy rigorozanta lze beze zbytku souhlasit, jiné poskytují dobrý základ pro odbornou diskuzi (viz položená otázka k obhajobě). Citace literatury jsou standardní. Okruh použitých pramenů je více než dostačující, zejména chválím zmiňovanou práci s judikaturou. Občasné drobné vyjadřovací nepřesnosti pramení z limitovaných zkušeností autora s psaním odborných textů.

Stylisticky a jazykově je práce na velmi dobré úrovni, gramatické či pravopisné chyby jsem nenalezl.

IV. Otázky a náměty k obhajobě:

Autor na str. 136 podrobuje kritice slovní spojení „osoba, jež se jeví být dítětem“ jako neurčité a navrhuje jeho bližší vymezení. Jak by si takové bližší vymezení představoval?

V. Závěrem lze konstatovat, že předložená diplomová práce bezesporu **splňuje obsahové a formální požadavky kladené na rigorózní práce, a proto ji lze jako rigorózní práci uznat a doporučit k ústní obhajobě.**

V Praze dne 29. září 2015

doc. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D.